

Slobodan Lang (1945. - 2016.) – savjetnik za dobro

Bolnica Rebro, 18. veljače 2016., prijemna zgrada, 3. kat, soba broj 18 – posljednja postaja križnog puta Slobodana Langa, prijatelja ljudi i prijatelja Ranjenog Isusa, osobe koja je sa svojim Bogom hodila kao praoci naše vjere u povjerenju i bliskosti. Iz srca prožetog Radosnom vijesti rađale su se jasne ideje i provedbeni planovi čovjeka koji je shvatio da na svom životnom putu mora posuditi svoje ruke i noge Ranjenom Isusu kako bi mogao pomagati ljudima. On je na Boga računao kao na svog suputnika na putu ovdje i sada, a ne u nekoj budućoj projekciji kada se poklope svi uvjeti. Time je stvarao povijest, jer je znao da se odluka mora donijet i njena provedba osigurati već danas, jer sutra će možda biti prekasno. Bilo je puno postaja u životu dr. Langa u kojima je njegovom odlukom da napravi razliku, spašeno puno ljudskih života. Pokretanje projekta Zdravi grad u Hrvatskoj, rudnik Stari trg na Kosovu, konvoj Libertas za Dubrovnik, logori Heliodrom i Dretelj, Bijeli put za Bosnu Srebrnu, konvoji ljubavi i mira, izgradnja bolnice u Novoj Bili, akcija Spasimo život nakon Oluje, povratak u Cazinsku krajinu, osnivanje Medicinskog fakulteta u Mostaru, zauzimanje za haške uznike, putujuća izložba Ranjeni Isus, cjeloživotni javnozdravstveni rad i dr. Kroz sve te postaje mobilizirane su snage Dobra i učinkovito se pomoglo ljudima koji pate, koji su poniženi i životno ugroženi. Jedva čujno govorio mi je tog posljednjeg jutra našeg susreta kako je bio ponosan što je bio savjetnik za dobro predsjednika RH Franje Tuđmana. Ne savjetnik za humanitarna pitanja kakva je bila službena dužnost, već SAVJETNIK ZA DOBRO. To je bio najveći stupanj na koji se kao čovjek mogao uspeti. Činiti dobro,

druge zaraziti dobrom, savjetovati na dobro. Samo znanje bez dobra, rekao je, nije dovoljno. Jer i Bog je u početcima kada je stvarao svijet, prvo koristio znanje, a zatim je u stvoreno udahnuo duh dobra. I reče Bog: »Neka bude svjetlost!« I bi svjetlost. I vidje Bog da je svjetlost dobra. Tako bude večer, pa jutro – dan prvi.I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Duh dobra stvaralačka je snaga koja je predana ljudima za novo stvaranje svakog dana iznova kroz sudbinu svakog od nas poimence u interakciji s drugima i sudbini cijelog čovječanstva kroz vjekove. Ne fatalnoj sudbini kao volji bogova, već partnerskom odnosu čovjeka koji odgovara na Božje poticaje. Slobodan je svoje služenje Dobru, svoj put Dobra opisao u knjizi Hrvatska mudrost koja je još u rukopisu. Treba je još pripremiti za tisak i time obogatiti sve koji smo ga voljeli i poštovali. Tko želi činiti dobro, mora okupiti najmanje 10 dobrih ljudi, bez obzira na rasu, nacionalnost, spol, vjeru... Temeljni Božji uvjet za stvaranje zajednički je rad 10 ljudi koji su dobri. Doktor Lang kao putnik Dobra to je naučio i prenosio na mnoge ljude u

Hrvatskoj i BiH. Prigodom dvadesete obljetnice Bijelog puta, na svetoj misi u Novoj Bili 2013. godine pozvao je pred oltar sve majke koje su u ratno vrijeme rodile dijete u toj crkvi-bolnici. I duh Dobra ispunio je crkvu. Govorio je o Dobru i strancima koji su tih godina dolaziti praviti (ne)mir na ove prostore. „Ogromno humanitarno iskustvo stvoreno je tijekom ratnih sukoba na području bivše Jugoslavije i od velikog je značaja za unaprjeđivanje humanitarnog rada u cijelom svijetu, ali postoji opasnost da ne bude iskorišteno. Naš je temeljni cilj izboriti se za legitimnost dobra u pristupu, u znanosti i u djelovanju. Tražimo pravo razvoja tehnologije dobra. Ljudi izloženi stradanju u progonu imaju ogromnu moć i spremnost da čine dobro i to im treba omogućiti. Nakon svih ratova, ne smiju se prikupljati samo iskustva o ratovanju, zločinu i kršenju ljudskih prava, nego prikupljati i humanitarno, mirotvorno i svako iskustvo dobra“.

Vlatko Jelenčić
ce-kaj@slatina.hr
 29. veljače 2016.